

Meditācijas: Svētā Jāzepa dienas 1. svētdiena

Pirmais pārdomu stāsts meditācijām septiņās Svētā Jāzepa svētdienās. Piedāvātās tēmas: Svētā Jāzepa septiņu svētdienu dievbijība; Jēzus tēva misija; Baznīcas un darba aizbildnis.

3.02.2024

Kad Jēzus savas publiskās kalpošanas laikā Galilejā nāca sludināt savas pilsētas sinagogā, visi "brīnījās" (Mt

13, 54). Viņa tautiešu attieksme stāsta par to, kādu iespaidu uz viņiem bija atstājis tas, kuru viņi bija redzējuši augam viņu ielās un laukumos: "No kurienes šis cilvēks ieguvis šo gudrību un šīs spējas, vai Viņš nav amatnieka dēls, un vai Viņa māte Marija, un Viņa brāļi Jēkabs, Jāzeps, Sīmanis un Jūda, un Viņa māsas, vai tie visi nedzīvo mūsu vidū? Un viņa māsas, vai tās visas nedzīvo starp mums, un no kurienes viņam tas viss nāk?"

Papildus šai svētai ziņkārībai uzzināt vairāk par Kristus ģimenes vidi Baznīcas tradīcija Svētajos Rakstos ir identificējusi septiņus izšķirošus brīžus svētā Jāzēpa dzīvē; tie ir septiņi viņa pārdzīvojumi, kuros, kā tas ir normāli arī mums, mijas prieks un bēdas, prieks un ciešanas. Tādēļ daudzviet septiņas svētdienas pirms viņa svētkiem ir veltītas šo fragmentu pārdomām. Kādu dienu kādā zemē, kur svētais Jāzeps ir īpaši

pielūgts, kāds jautāja svētajam
Hosemarijai, kā tuvoties Jēzum:
"Domājiet par šo brīnišķīgo vīru,
kuru Dievs izvēlējies par savu tēvu
uz zemes, domājiet par viņa bēdām
un viņa priekiem. Vai jūs darāt šīs
septiņas svētdienas? Ja nē, tad es tev
iesaku to darīt.

Pielūgsme svētajam patriarham
vienmēr ir bijusi klātesoša mākslā un
tautas dievbijībā visā Baznīcas
vēsturē. 17. gadsimtā pāvests
Gregors XV pirmo reizi iedibināja
liturģiskus svētkus viņa vārdā. Vēlāk,
1870. gadā, pāvests Pijs IX
pasludināja svēto Jāzepu par
Baznīcas vispārējo patronu. Pēc tam
pāvests Leons XIII veltīja svētajam
patriarham encikliku, un šī
dokumenta simtgadē svētais Jānis
Pāvils II uzrakstīja apustulisko
pamudinājumu Redemptoris custos.
Trešajā tūkstošgadē arī pāvests
Francisks publicēja vēstuli par svēto
Jāzepu ar nosaukumu Patris corde,

Ar tēva sirdi. Šī atkārtotā Baznīcas interese, īpaši pēdējā laikā, var atjaunot mūsos pateicības, apbrīnas pilnu attieksmi un rosināt mūs uzdot sev jautājumu: kādu vietu manā sirdī ieņem svētais Jāzeps?

"Jāzep, Dāvida dēls, nebaidies ņemt Mariju par sievu, jo tas, kas viņā ieņemts, ir Svētā Gara darbs. Viņa dzemdēs dēlu, un tev būs Viņu saukt vārdā Jēzus, jo Viņš izglābs Savu tautu no grēkiem" (Mt 1, 20-21). Šādā vienkāršā veidā eņģelis kļiedē Jāzēpa šaubas un bailes. Mēs droši nezinām, kas notika viņa sirdī un prātā. Viņš noteikti nešaubījās par savas sievas nevainību, tāpēc eņģelis apstiprina to, ko, iespējams, viņš jau jutās savā dvēselē: tur bija kaut kas no Dieva. Patiesībā ar eņģeļa starpniecību pats Dievs viņam atklāj, kādi ir Viņa plāni un kā Viņš paļaujas uz viņu, lai tos īstenotu. Jāzeps ir aicināts kļūt par

Jēzus tēvu; tas būs viņa aicinājums, viņa misija.

"Kādu varenību iegūst svētā Jāzepa klusā un apslēptā figūra," teica svētais Jānis XXIII, "ar to garu, ar kādu viņš pildīja Dieva viņam uzticēto misiju. Jo cilvēka patieso cieņu mēra nevis pēc uzkrītošu rezultātu spožuma, bet gan pēc iekšējām kārtības un labas gribas noskaņām". Svētais patriarhs, lai gan apzinoties svarīgo un viscēlāko uzdevumu, ko Kungs viņam uzticēja, ir nācis pie mums kā pazemības un apdomības piemērs. Tieši šajā "slēpšanās un pazušanas" klusumā Dieva plāni nes vislielākos augļus.

Arī tagad Dievs turpina uzticēt Jāzepam rūpes par savu ģimeni, Baznīcu un katru no saviem bērniem ar tādu pašu centību un maigumu, ar kādu viņš rūpētos par Kungu. Senais jūdu aforisms saka, ka īsts tēvs ir tas, kurš māca Toru - Dieva likumu -

savam dēlam, jo tad viņš viņu patiesi
audzina. Svētais Jāzeps rūpējās par
Dieva Dēlu un kā cilvēks
iepazīstināja Viņu ar Israēla tautas
cerību. Un to pašu viņš dara arī
mums: ar savu spēcīgo
aizbildniecību viņš mūs ved pie
Jēzus. Svētais Hosemārija, kura
dievbijība svētā Jāzepa priekšā
pieauga visas viņa dzīves laikā, teica,
ka "svētais Jāzeps patiesi ir Tēvs un
Kungs, kas aizsargā un pavada tos,
kuri viņu godina, viņu zemes ceļā,
tāpat kā viņš aizsargāja un pavadīja
Jēzu, kad Viņš auga un kļuva par
cilvēku.

"Visa Baznīca atzīst svētā Jāzepa tēlu
par savu aizbildni un patronu.
Gadsimtu gaitā," saka svētais
Hosemarija, "cilvēki ir runājuši par
viņu, uzsverot dažādus viņa dzīves
aspektus, nemitīgi uzticoties misijai,
ko Dievs viņam bija uzticējis. Tāpēc

jau daudzus gadus man patīk viņu piesaukt ar mīlu titulu: Mūsu Tēvs un Kungs. Šis tituls ir pagodinājums un atbildība. Kopā ar Mariju Jāzeps baro, aprūpē un aizsargā ģimeni. Un Baznīcai, kas ir Jēzus ģimene, svētais Jāzeps ir patrons un aizbildnis:

"Baznīca pēc Vissvētākās Jaunavas, viņa sievas, vienmēr lielā godā un slavēja svētīgo Jāzepu, un pie viņa nemitīgi vērsās grūtībās"[5].

Vatikāna II koncils runā par to, ka "rūpīgi jāpārbauda laikmeta zīmes un jāinterpretē tās Evaņģēlija gaismā, lai, pielāgojoties katrai paaudzei, Baznīca varētu atbildēt uz mūžīgajiem cilvēces jautājumiem par dzīves jēgu"[6]. Tādēļ mēs kā ģimene pastāvīgi sev jautājam, ko Kungs vēlas, lai mēs mācāmies no katras situācijas un krustcelēs. Svēto aizlūgšana ir palīdzība no debesīm, lai visos notikumos atklātu Dievu un darītu klātesošu Viņa spēku. Svētais

Jāzeps vada un sargā Baznīcu šajā
ceļā.

Sv.Jāzeps ir arī šīs ģimenes, kas ir
Darbs, patrons. Pirmajos gados
svētais Hosemarija īpaši vērsās pie
viņa, lai vienā no pirmajiem Opus
Dei centriem darītu klātesošu Jēzu
Vissvētākajā Sakramentā. Pateicoties
viņa aizbildniecībai, 1935. gada
martā izdevās panākt, ka mūsu
Kungs tika rezervēts DJA Academia-
Residencia oratorijā, Calle Ferraz,
Madridē. Kopš tā laika Darba
dibinātājs vēlējās, lai Opus Dei
centru tabernakulu atslēgās būtu
neliela svētā Jāzēpa medaļa ar
uzrakstu *Ite ad Ioseph*; iemesls ir
atcerēties, ka tāpat kā Vecās Derības
Jāzeps ar savu tautu, svētais
patriarhs mums bija sagādājis
visdārgāko barību - Euharistiju.

Lūgsim Jāzēpu arī turpmāk palīdzēt
mums tuvoties Jēzum Vissvētākajā
Sakramentā, kas ir barība, ar kuru

tiek barota Baznīca. To viņš darīja ar Mariju Nācaretē, un to viņš darīs ar viņu arī mūsu mājās.

[1] Svētā Hosemarija, piezīmes no ģimenes sapulces, 1972. gada 15. septembris.

[2] Svētais Jānis XXIII, Radio vēstījums, 1960. gada 1. maijs.

[3] Svētais Hosemarija, Kristus iet garām, Nr. 39.

[4] Turpat.

[5] Svētais Jānis Pāvils II, Apustuliskais pamudinājums Redemptoris Custos, Nr. 28. [6] Sv.

[6] Vatikāna II koncils, Pastorālā konstitūcija Gaudium et spes, Nr. 4.

[dev.opusdei.org/lv-lv/article/
meditacijas-sveta-jazepa-dienas-1-
svetdiena/](http://dev.opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-sveta-jazepa-dienas-1-svetdiena/) (7.08.2025)